

PROP DE VOSALTRES

Primera Jornada Mundial dels Pobres

Encara recordem l'experiència eclesial del Jubileu Extraordinari de la Misericòrdia, convocat pel papa Francesc i clausurat durant la Solemnitat de Crist Rei de l'any passat. En aquesta clausura, el mateix Papa va anunciar la celebració anual d'una Jornada Mundial dels Pobres coincidint amb el diumenge XXXIII del Temps Ordinari. Aquest any queda fixada pel 19 de novembre. La celebració ens compromet a tots nosaltres.

Aquesta convocatòria és un gest, un més, de l'actual pontífex que ens sorprèn i no deixa d'admirar-nos. La preocupació pels pobres de la terra, la seva insistència en recordar la sol·licitud que han de tenir tots els seguidors de Jesús, la proximitat que mostra per a ells en les seves audiències i viatges... arriba a colpejar la nostra consciència, perquè no quedi adormida per la tranquil·litat de la societat del benestar en la qual estem immersos.

El passat 13 de juny el Papa va escriure un missatge a tota l'Església amb la finalitat de recordar aquesta efemèride. El va titular «No estimem de paraula, sinó amb obres», recollint la frase de l'apòstol Sant Joan en una de les seves cartes (1Jn 3,18). És un text curt, de tres fulls, en el qual explica els motius i la finalitat que pretén en aquesta jornada. Acaba dirigint-se a tots, per dir-nos: «Demano als germans bisbes, als preveres, als diaques —que tenen per vocació la missió d'ajudar els pobres—, a les persones consagrades, a les associacions, als moviments i a l'ampli món del voluntariat

que es comprometin perquè amb aquesta Jornada Mundial dels Pobres s'estableixi una tradició que sigui una contribució concreta a l'evangelització en el món contemporani.»

Els primers paràgrafs del missatge expressen el fonament bíblic d'aquesta actitud cap als pobres. Cita el Salm 34, recorda l'elecció dels diaques, en els Fets dels Apòstols, amb la clara indicació de sant Pere que havien de servir els pobres, recorda el famós text de sant Joan: «Suposem que un germà o una germana caminen sense roba i els falta l'aliment... i no els doneu el pa necessari, de què serveix? Això passa amb la fe: si no tens obres...». No s'oblida de mencionar, més endavant, a tants sants de la nostra història que han fet el mateix durant les seves vides, especialment ressalta a sant Francesc d'Assís, eximi exemple de pobre i amb una impressionant actitud cap als més necessitats.

En l'anàlisi sobre la situació dels pobres comença per reconèixer que hi ha hagut ocasions en les

quals els cristians no hem escoltat la crida o el clamor dels més necessitats i ens hem deixat contaminar per la mentalitat mundana que es basa en l'egoisme, l'acumulació de béns o la mateixa corrupció. En aquest context, escriu unes paraules que provoquen una sincera reflexió: «Avui, desafortunadament, mentre emergeix cada vegada més la riquesa descarada que s'acumula en les mans d'uns pocs privilegiats, amb freqüència acompanyada de la il·legalitat i l'explotació ofensiva de la dignitat humana, escandalitza la propagació de la pobresa en grans sectors de la societat sencera.»

Posa la situació dels pobres en relació amb l'Eucaristia, centre i fonament de la donació, i descriu el seguiment del cristià darrere de Jesús pobre per definir la pobresa com a vocació, com a actitud i com a creadora de les condicions per a ser autènticament lliures. Acaba referint-se a l'oració del Parenostre com a compendi de caritat i solidaritat.

Per connectar aquesta jornada amb la nostra realitat diocesana us convido a què no faltin les oracions i les obres de caritat cap als pobres en totes les comunitats. Que no ens cansem mai d'exercir la caritat de Crist. Que fomentem obres que beneficiïn els pobres del nostre entorn més proper.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Troballes inaugura a Pardinyes la seva cinquena botiga de roba de segona mà a Lleida

El dijous 26 d'octubre Troballes va inaugurar una nova botiga de roba de segona mà a la ciutat de Lleida, situada al barri de Pardinyes, al carrer Baró de Maials, núm. 18. La inauguració va ser presidida pel nostre bisbe Salvador Giménez.

És la cinquena botiga de roba de segona mà de Troballes a Lleida. Troballes és l'empresa d'inserció de la Fundació Rubió i Rubió que gestiona el programa d'ocupació de Càritas Diocesana de Lleida.

Aquesta nova botiga ja incorpora el nom de Moda Re. Aquesta marca es farà servir en totes les botigues que Càritas té arreu de l'Estat espanyol.

L'any passat les botigues de roba de segona mà de Troballes van vendre 100.000 peces de roba,

el que representa un augment del 10% respecte a l'any anterior. A la vegada, les botigues de roba de segona mà han permès 16 contractes d'inserció. Troballes té en l'actualitat cinc botigues de roba de segona mà (quatre a Lleida i una a Alcarràs). Una d'elles és de comerç just i d'economia social, situada a l'avinguda Fleming de Lleida.

Comprant a les botigues Moda Re, els nostres clients promouen l'economia solidària, generen ocupació social, donen un destí ètic a cada peça de roba, fomenten el consum responsable, respecten el medi ambient i ajuden a qui més ho necessita. Tot, sota una gestió transparent. No és el mateix fer negoci amb la roba de segona mà que fer justícia social.

CERCA DE VOSOTROS

Primera Jornada Mundial de los Pobres

Todavía permanece en nuestra memoria la experiencia eclesial del Jubileo Extraordinario de la Misericordia, convocado por el papa Francisco y clausurado durante la Solemnidad de Cristo Rey del año pasado. En dicha clausura el mismo Papa anunció la celebración anual de una Jornada Mundial de los Pobres coincidente con el domingo XXXIII del Tiempo Ordinario. Este año queda fijada para el día 19 de noviembre. A todos nosotros dicha celebración nos compromete.

Esta convocatoria es un gesto, uno más, del actual pontífice el cual nos sorprende y no deja de admirarnos. La preocupación por los pobres de la tierra, su insistencia en recordar la solicitud que deben tener todos los seguidores de Jesús, la cercanía que muestra por ellos en sus audiencias y viajes... llega a golpear nuestra conciencia para que no quede adormecida por la tranquilidad de la sociedad del bienestar en la que estamos inmersos.

El pasado 13 de junio, el Papa escribió un mensaje a toda la Iglesia con el fin de recordar este acontecimiento. Lo tituló «No amemos de palabra sino con obras», recogiendo la frase del apóstol san Juan en una de sus cartas (1Jn 3,18). Es un texto corto, de tres folios, en el que explica los motivos y la finalidad que pretende con esta jornada. Acaba dirigiéndose a todos, para decirnos: «Pido a los hermanos obispos, a los sacerdotes, a los diáconos —que tienen por vocación la misión de ayudar a los pobres—, a las personas consagradas, a las asociaciones, a los movimientos y al amplio mundo del voluntariado que se comprometan para que con esta Jornada Mundial de los Pobres se establezca una tradición que sea una contribución concreta a la evangelización en el mundo contemporáneo.»

Los primeros párrafos del mensaje expresan el fundamento bíblico de esta actitud hacia los pobres. Cita el salmo 34, recuerda la elección de los diáconos, en los Hechos de los Apóstoles, con la clara indicación de san Pedro de que tenían que servir a los pobres, recuerda el famoso texto de san Juan: «Supongamos que un hermano o una hermana andan sin ropa y faltos de alimento... y no le dais el pan necesario, ¿de qué sirve? Esto pasa con la fe: si no tiene obras...». No se olvida de mencionar, más adelante, a tantos santos de nuestra historia que han hecho lo propio durante sus vidas, especialmente resalta a san Francisco de Asís, eximio ejemplo de pobre y con una impresionante actitud hacia los pobres.

En el somero análisis sobre la situación de los pobres, empieza por reconocer que ha habido ocasiones en que los cristianos no hemos escuchado el llamamiento o clamor de los más necesitados, dejándonos contaminar por la mentalidad mundana del egoísmo, la acumulación de bienes o la misma corrupción. En este contexto, escribe unas palabras que provocan una sincera reflexión: «Hoy en día, desafortunadamente, mientras emerge cada vez más la riqueza descarada que se acumula en las manos de unos pocos privilegiados, con frecuencia acompañada de la ilegalidad y la explotación ofensiva de la dignidad humana, escandaliza la propagación de la pobreza en grandes sectores de la sociedad entera.»

Pone en relación con este tema la Eucaristía, centro y fundamento de la donación, y describe el seguimiento del cristiano tras Jesús pobre para definir la pobreza como vocación, como actitud y como creadora de las condiciones para ser auténticamente libres. Acaba aludiendo a la oración del Padrenuestro como compendio de caridad y solidaridad.

Para conectar esta jornada con nuestra realidad diocesana os invito a que no falten las oraciones y las obras de caridad hacia los pobres en todas las comunidades. Que no nos cansemos nunca de ejercer la caridad de Cristo. Que fomentemos obras que beneficien a los pobres de nuestro entorno más cercano.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lérida

Acció de gràcies a Lleida per la beatificació de màrtirs claretians

L'endemà de la beatificació dels 109 màrtirs claretians a la basílica de la Sagrada Família a Barcelona, la parròquia Sant Antoni M. Claret, de Lleida, ho va celebrar amb una Eucaristia presidida pel bisbe Salvador i concelebrada per l'arxipreste de la «Perifèria», P. Jordi Clot, i els preveres de la parròquia. Al començar l'Eucaristia es van pro-

clamar solemnement els noms dels 33 nous beats relacionats amb les terres de Lleida, al temps que es dipositaven a l'altar espelmes amb el nom de tots ells. Tot un símbol que recordava els missioners màrtirs, apuntats ja en el llibre dels beats de l'Església, que van morir acceptant el martiri, perdonant els seus botxins i sense renunciar a la seva fe.

A més a més de l'acció de gràcies per la beatificació dels màrtirs claretians, per casualitats de calendari, aquest diumenge coincidien altres celebracions: la Jornada del Domund i la festa de Sant Antoni M. Claret.

Missioners i agraïment foren les dues paraules amb les que el Sr. Bisbe basà la seva homilia. Recordà els missioners claretians escampats arreu del món predicant l'Evangelí, tot seguint el carisma del P. Claret. Tingué paraules d'agraïment pels màrtirs beatificats el dia anterior —preveres, estudiants i germans— que van ser valents acceptant el martiri per no renunciar a la seva fe en Crist. I animà tothom a ser missioners allà on es trobin, donant raó de la fe i l'esperança.

Per acabar, es resà la pregària missionera del P. Claret i es cantà l'himne al sant.

Conxita López Torres

Homenatge al jesuïta Joan Ribalta

El P. Joan Ribalta SJ, jesuïta i pedagog, referent i història viva del col·legi Claver de Raimat, va rebre, el dissabte 21 d'octubre, un homenatge organitzat per la fundació Amics del Claver.

L'acte va servir per presentar el darrer llibre del Pare Ribalta *Cartes espirituals de sant Ignasi de Loiola*, publicat dins la col·lecció Estudis de l'Escola Ignasiana d'Espiritualitat, però va ser també per celebrar el seu 99è aniversari. La presentació del llibre va tenir lloc a l'església del col·legi. L'acte el va conduir Marissa Samitier i la presentació va anar a càrrec del P. Josep M. Rambla i Santi Torres, en representació de Cristianisme i Justícia.

El P. Ribalta va rebre una estola elaborada pels alumnes dels cursos superiors on estaven simbolitzats els grans tres eixos de la seva vida: l'amor pels infants, l'amor per la natura i l'amor per sant Ignasi. Com és tradicional en una celebració d'aniversari,

no hi va faltar ni el pastís ni la cantada de l'aniversari feliç.

El P. Joan Ribalta i Batet va néixer a Manresa el 1918 i va entrar a la Companyia de Jesús amb 15 anys. Ha dedicat tota la seva vida a la pedagogia i l'ensenyament, sobretot al col·legi Claver de Raimat, on es va ocupar de la direcció pedagògica del Centre des dels seus inicis, convertint-lo en un referent educatiu dels anys 70 a Lleida.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Com santa Teresa del Nen Jesús, aprenem la humilitat de Déu que s'ha fet petit per nosaltres» (1 d'octubre).

@Pontifex: «És mirant amb respecte i amor les persones que també nosaltres podem fer la revolució de la tendresa» (1 d'octubre).

@Pontifex: «Només en el silenci de la pregària es pot aprendre a escoltar la veu de Déu» (4 d'octubre).

@Pontifex: «La missió de l'escola i dels mestres és desenvolupar en els alumnes el sentit de la veritat, del bé i de la bellesa» (5 d'octubre).

Preguem pels nostres missioners i celebrem el Domund

El passat dissabte 21 d'octubre, vigília del Domund, la nostra diòcesi va acollir simultàniament quatre vetlles de pregària, a Lleida, Aitona, Sunyer i les Borges Blanques, en les quals vam pregar pels missioners, especialment pels del nostre Bisbat. A tots es van tenir presents, i en cadascuna de les vetlles es va comptar amb un testimoni missioner, el qual va fer reflexionar sobre la pròpia missió.

La delegació de Missions de Lleida, que treballa pels missioners escampats per tot el món i per donar a conèixer la seva tasca, dona les gràcies a les parròquies, els seus rectors i a totes les persones que han ajudat a donar a conèixer el Domund.

Altres parròquies també han celebrat aquesta jornada, sent els més petits els protagonistes. Els infants de la parròquia de Montserrat de Lleida van escriure cartes dirigides als missioners que van presidir l'Eucaristia del dia del Domund. I els infants de les

parròquies del Soleràs i Juncosa van participar a la missa del diumenge llegint les pregàries i presentant, en el moment de l'ofertori, les lletres del Domund. Aquesta ha estat la seva manera de començar el curs de catequesi.

Exposició d'obres de pintors solidaris i mercadet de labors en favor de Mans Unides

Un any més, Mans Unides farà l'exposició d'obres de pintors solidaris, així com el mercadet de labors, per a recaptar fons per als projectes d'aquesta ONG. Serà els propers dies del 22 al 29 de novembre, a la sala Alfred Perenya, de l'avinguda de Blondel de Lleida.

Tant l'exposició com el mercadet són oberts a tothom en horari

d'11 a 2/4 de 2 al matí, i de 5 a 8 de la tarda.

El sorteig de les obres donades pels pintors s'efectuarà a la mateixa sala, el dia 29, a les 6 de la tarda.

Els diners que s'obtinguin d'aquestes dues activitats aniran per a un projecte de caire agrícola i ramader de les comunitats camperoles de Boden (Haití).

REFLEXIONS

Qui pot salvar-se?

Un dia Jesús va proposar a un ric: «Vés, ven tot el que tens i dóna-ho als pobres... Després vine i segueix-me» (Mc 10,17ss). El ric no va seguir la crida, i davant la seva negativa, Jesús va comentar: «Fills meus, que n'és de difícil entrar al Regne de Déu». I els deixebles, que teòricament ho havien deixat tot per seguir-lo, van dir sorpresos i desconcertats: «Si és així, qui pot salvar-se?»

Aquesta expressió va més enllà del que sembla. No es tracta només d'«anar al cel». «Salvar-se» vol dir alliberar-se de tot el que ens perd i viure la veritable vida en l'Esperit de Déu, ara i eternament. Quan parlem de la vida veritable, no volem pronunciar una frase feta; volem dir la bona resolució dels desafiaments que no s'estalvien a ningú: la relació amb els altres, difícils i potser hostils, la infidelitat d'algú que estimo, la mort d'un fill, una desfeta econòmica que deixa la família al carrer, la prohibició de la pròpia llengua, la nostra actitud davant el desequilibri global que ens fa privilegiats... Jesús diu que l'únic camí per poder viure bé la difícil vida humana, és desprendre's de tot egoisme i de tota seguretat material i seguir-lo en el camí de l'amor, del perdó, agafant la creu. Davant d'això s'entén la pregunta dels deixebles: «Qui pot viure així?»

La resposta de Jesús és com un resum de tot el seu missatge. «Als homes els és impossible, però no a Déu, perquè Déu ho pot tot». Vista la història, i el present, de la humanitat, la primera part de la resposta és evident; una vida de pau, d'amor, de justícia per a tothom, de superació d'egoismes i violències ha estat i continua sent impossible. I aquí ressona el missatge evangèlic: «...però Déu ho fa possible». La primera obra de Déu ha estat Jesús mateix, que va estimar fins al final, i darrere d'ell tants i tants que han superat els seus egoismes i han trobat la vida.

Gaspar Mora

Professor emèrit de la FTC

AGENDA

- **Diumenge, 19 de novembre:**
—A les 12 h, Eucaristia a la Catedral.
- **Dijous, 23 de novembre:**
—A les 19 h, Cinema Espiritual: *El fill de Saül*. Presentació i col·loqui: Jordi Pérez Ansotegui, a CaixaForum (Av. Blondel, 3).
- **Divendres, 24 de novembre:**
—A les 19 h, Cinema Espiritual: *Storm. Letter of fire*. Presentació i col·loqui: Mn. Manel Mercadé, a CaixaForum (Av. Blondel, 3).
- **Dissabte, 25 de novembre:**
—A les 9 h, Sessió de Formació a la Unitat Pastoral Magdalena, al Pilar.
—A les 10 h, Jornada de Formació missionera, a l'Acadèmia Mariana.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 20. ■ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [1M 1,11-16.43-45.57-60.65-67 / SI 118 / Lc 18,35-43]. *Sant Feliu de Llobregat*: ■ Beates Isabel Ferrer i Sabrià i companyes, verges i màrtirs; sants Octavi i Adventor, soldats mrs.; sant Benigne, bisbe i mr. (s. II); santa Silva, vg. i mr.
- 21. □ Dimarts** [2M 6,18-31 / SI 3 / Lc 19,1-10]. Presentació de la Benaurada Verge Maria al temple; sant Gelasi I, papa (africà, 492-496); sants Honorí, Eutiqui i Esteve, mrs.
- 22. ■ Dimecres** [2M 7,1.20-31 / SI 16 / Lc 19,11-28]. Santa Cecília, vg. i mr. romana (s. III), patrona de la

música (cantaires, músics i instrumentistes); sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.

23. ■ Dijous [1M 2,15-29 / SI 49 / Lc 19,41-44]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà (†615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès; santa Lucrècia, vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.

24. ■ Divendres [1M 4,36-37.52-59 / SI: 1Cr 29,10-12 / Lc 19,45-48]. Sant Andreu Dung-Lac, prev. i companys mrs. a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX); sant Crisògon, mr. (s. III); santa Fermina, vg. i mr.; santes Flora i Maria, vgs. i mrs., a Còrdova.

25. ■ Dissabte [1M 6,1-13 / SI 9 / Lc 20,27-40]. Santa Caterina d'Alexandria, vg. i mr., titular del monestir del Sinai (s. IX), patrona dels filòsofs; beata Júlia, rel. camaldulena; sant Erasme, mr.; sant Gonçal, bisbe.

26. □ Diumenge vinent, XXXIV de durant l'any, Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món (lit. hores: 2a setm.) [Ez 34,11-12.15-17 / SI 22 / 1C 15,20-26.28 / Mt 25,31-46]. Sant Silvestre (†1267), abat, fund. branca benedictina; sant Leonard de Porto Maurizio, prev. franciscà; sant Joan Berchmans (1599-1621), rel. jesuïta belga; sant Sirici, papa (384-399); sant Conrad, bisbe.

Diumenge XXXIII de durant l'any

COMENTARI

Cal fer rendir els talents rebuts per al bé de tots

El llibre dels Proverbis —didàctic i moralitzant— és antologia de sentències curtes (cp. 10-29), introduïda per llargues instruccions poètiques (cp. 1-9) i conclouent amb una secció de sentències llargues i poemes curts (cp. 30-31).

Que en té de valor una bona esposa! És molt més preuada que les perles. L'encant és aparença, la bellesa s'esvaeix. Veritat per a l'home i la dona. L'autèntica bellesa es troba en el treball digne i sobretot en obrir les mans als pobres i allargar el braç als indigents.

A Tessalònica viuen neguitosos: *quan i a quins moments arribarà el Dia del Senyor?* Centre clàssic de l'apocalíptica tradicional era datar l'hora fatídica dels esdeveniments finals i assenyalar-ne els indicis premonitoris.

Jesús aportà la gran novetat: serà imprevisible. *El Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada* (Mt 24, 44).

La qüestió és ser fills de la llum i del dia. La connexió vital amb Crist ens situa en camí segur, tot esperant el dia del Senyor Jesús amb plena confiança.

L'evangeli d'avui sobre la necessitat de fer rendir els talents rebuts cal recordar-lo sempre.

El protagonista principal és l'amo —el Pare Déu— que confia els seus béns als seus administradors —els fills.

Els béns confiats no són poca cosa. El qui rep menys —1 talent— rep l'equivalent als guanys d'un jornalier durant uns vint anys.

Valorar els talents rebuts implica reconèixer-nos molt estimats de Déu: cal agrair-ho. Els talents són nostres perquè Déu ens els dóna: fer-los rendir és la segona exigència.

Dels talents rebuts en som administradors: no «amos» per a fer-ne el que vulguem ni per a profit egoista.

Ens els dóna a tothom (cap fill és desheretat) perquè del rendiment d'uns i altres, diferents i complementaris, en sortim guanyant tots.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre dels Proverbis (Pr 31,10-13.19-20.30-31)

Que en té de valor una bona esposa! És molt més preuada que les perles. El cor del seu marit hi confia, no són escassos els guanys que en traurà. Durant tota la vida el farà feliç, i no desgraciat. Es procura la llana i el lli, que les seves mans transformen com vol. Pren a les mans la filosa, i els seus dits agafen el fus. Obre les mans als pobres, allarga el braç als indigents. L'encant és aparença, la bellesa s'esvaeix; l'esposa que creu en el Senyor és la que val tots els elogis. Dediqueu-li cants pels fruits del seu treball: que la seva obra l'elogiï davant de tot el poble.

▶ Salm responsorial (127)

R. *Feliç tu, fidel del Senyor.*

Feliç tu, fidel del Senyor, que vius seguint els seus camins. / Menjaràs del fruit del teu treball, / seràs feliç i tindràs sort. R.

La teva esposa fruitarà com una parra dins la intimitat de casa teva; / veuràs els fills com plançons d'olivera al voltant de la taula. R.

És així com els fidels del Senyor seran beneïts. / Que el Senyor et beneeixi des de Sió. / Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 5,1-6)

Germans, no cal que us escrivim quan i en quins moments arribarà el Dia del Senyor: vosaltres mateixos ja sabeu prou bé que vindrà com un lladre a la nit. La gent es pensarà que tot està en pau i ben assegurat, quan de sobte vindrà la devastació, com els dolors a la dona que ha de tenir un fill, i no se n'escaparà ningú.

Però a vosaltres, germans, que no viviu en la foscor, aquell dia no us podrà sorprendre com un lladre, ja que tots sou fills de la llum i del dia. No som pas de la nit ni de la foscor. Per això no hem de dormir, com els altres, sinó vetllar i viure sobriament.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 25,14-30) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Un home que se n'anava a fora del país cridà els seus administradors i els confià els seus béns. A un li donà cinc milions, a l'altre dos i a l'altre un, segons la capacitat de cadascú, i se n'anà. Al cap de molt temps l'amo tornà i els demanà comptes. Es presentà primer el qui havia rebut cinc milions, portà també els cinc que havia guanyat i digué: Senyor, m'havíeu confiat cinc milions i n'he guanyat cinc més.

L'amo li va dir: Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. El que t'havia encomanat ho has administrat fidelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor. Es presentà després el qui n'havia rebut dos i digué: Senyor, m'havíeu confiat dos milions i n'he guanyat dos més. L'amo li va dir: Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. El que t'havia encomanat ho has administrat fidelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor. Es presentà també el qui n'havia rebut un, i digué: Senyor, sé que sou un home exigent, que voleu collir on no havíeu sembrat i aplegar on no havíeu escampat. Per això vaig tenir por i vaig amagar els vostres diners. Aquí teniu allò que és vostre. L'amo li contestà: Ets un administrador dolent i gandul. Tu sabies que vull collir on no he sembrat i aplegar on no he escampat? Doncs haves de posar al banc els meus diners, i ara podria recobrar allò que és meu amb els interessos. Preneu-li aquest milió i doneu-lo al qui en té de deu, perquè als qui tenen, els donaré encara més i en tindran a vessar, però als qui no tenen, els prendré fins allò que els queda. I aquest administrador inútil, traieu-lo a fora, a la fosca. Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents».

▶ Lectura del libro de los Proverbios (Prov 31,10-13.19-20.30-31)

Una mujer fuerte, ¿quién la hallará? Supera en valor a las perlas. Su marido se fía de ella, pues no le faltan riquezas. Le trae ganancias, no pérdidas, todos los días de su vida. Busca la lana y el lino y los trabaja con la destreza de sus manos. Aplica sus manos al huso, con sus dedos sostiene la rueca. Abre sus manos al necesitado y tiende sus brazos al pobre. Engañosa es la gracia, fugaz la hermosura; la que teme al Señor merece alabanza. Cantadle por el éxito de su trabajo, que sus obras la alaben en público.

▶ Salmo responsorial (127)

R. *Dichosos los que temen al Señor.*

Dichoso el que teme al Señor / y sigue sus caminos. / Comerás del fruto de tu trabajo, / serás dichoso, te irá bien. R.

Tu mujer, como parra fecunda, / en medio de tu casa; / tus hijos, como renuevos de olivo, / alrededor de tu mesa. R.

Esta es la bendición del hombre / que teme al Señor. / Que el Señor te bendiga desde Sión, / que veas la prosperidad de Jerusalén / todos los días de tu vida. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 5,1-6)

En lo referente al tiempo y a las circunstancias, hermanos, no necesitáis que os escriba, pues vosotros sabéis perfectamente que el Día del Señor llegará como un ladrón en la noche. Cuando estén diciendo: «paz y seguridad», entonces, de improviso, les sobrevendrá la ruina, como los dolores de parto a la que está encinta, y no podrán escapar. Pero vosotros, hermanos, no vivís en tinieblas, de forma que ese día os sorprenda como un ladrón; porque todos sois hijos de la luz e hijos del día; no somos de la noche ni de las tinieblas. Así pues, no nos entreguemos al sueño como los demás, sino estemos en vela y vivamos sobriamente.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 25,14-30) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta parábola: «Un hombre, al irse de viaje, llamó a sus siervos y los dejó al cargo de sus bienes: a uno le dejó cinco talentos, a otros dos, a otros uno, a cada cual según su capacidad; luego se marchó. Al cabo de mucho tiempo viene el señor de aquellos siervos y se pone a ajustar las cuentas con ellos. Se acercó el que había recibido cinco talentos y le presentó otros cinco, diciendo: «Señor, cinco talentos me dejaste; mira, he ganado otros cinco».

Su señor le dijo: «Bien, siervo bueno y fiel; como has sido fiel en lo poco, te daré un cargo importante; entra en el gozo de tu señor». Se acercó luego el que había recibido dos talentos y dijo: «Señor, dos talentos me dejaste; mira, he ganado otros dos». Su señor le dijo: «¡Bien, siervo bueno y fiel!; como has sido fiel en lo poco, te daré un cargo importante; entra en el gozo de tu señor». Se acercó también el que había recibido un talento y dijo: «Señor, sabía que eres exigente, que siegas donde no siembras y recoges donde no esparces, tuve miedo y fui a esconder tu talento bajo tierra. Aquí tienes lo tuyo».

El señor le respondió: «Eres un siervo negligente y holgazán. ¿Conque sabías que siego donde no siembro y recojo donde no esparzo? Pues debías haber puesto mi dinero en el banco, para que al volver yo, pudiera recoger lo mío con los intereses. Quitadle el talento y dáselo al que tiene diez. Porque al que tiene se le dará y le sobraré, pero al que no tiene, se le quitará hasta lo que tiene. Y a ese siervo inútil echadlo fuera, a las tinieblas; allí será el llanto y el rechinar de dientes».